

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 96.

28de Møde.

Torsdagen den 7de Marts.

(Fortf.)

Alberti: Jeg kan vistnok ikke andt end være enig med Rigsdagsmanden for Veile Amts 3de District (Stodfleth), i det Amendement, han har stillet om, at Ordene „indtil videre“ skulle bortfalde, idet jeg nemlig mener, at det, at disse Ord bortfalde, har den Betydning, at vi ikke binde os til i Fremtiden atter at optage vore Forbindelser med Altonaer Mercur eller Hamborgs Børs. Men, naar dette Udtryk bortfalder, komme vi til at gjøre en Forandring i den forelagte Placat, ligesom ogsaa, hvis det andet af den samme ærede Rigsdagsmand stillede Forandringsforslag vedtages; men netop dette, at der maa gjøres en Forandring i Placaten, forekommer mig at ville medføre, at der ogsaa maa gjøres en Forandring i dens Slutning, nemlig med Hensyn til de deri nævnte Terminer. Da denne Sag var under første Behandling, var det mig ikke aldeles klart, hvorledes Placaten skulde behandles fra Regjeringens Side; jeg vidste nemlig ikke, hvorledes § 30 i Grundloven, hvor det hedder: „I særdeles paatrængende Tilfælde kan Kongen, naar Rigsdagen ikke er samlet, udstede foreløbige Love, der dog ikke maae stride mod Grundloven og altid bør forelægges den følgende Rigsdag,“ skulde forstaaes. Dersom nu denne Placat bliver antagen af Rigsdagen, saaledes som den er forelagt, saa behøves der maaskee ikke at udgives nogen ny Lov, og i dette Tilfælde vilde det jo ikke være nødvendigt at forandre Noget i de Terminer, som ere angivne i det sidste Punktum af Placaten; men, naar Begyndelsen af Lovene bliver forandret, forekommer det mig ogsaa nødvendigt, at det Datum, hvorunder den udfærdigedes, maa forandres, og der maa udkomme, om man vil, en heel ny Lov. Det vil naturligviis medføre,

at Bestemmelsen om 7de siden „den 1ste Marts dette Aar,“ det vil sige den 1ste Marts 1848, stedfundne Bekjendtgjørelser og hvad der staaer om, at Barselet skal regnes fra „nærværende Anordnings Datum,“ det vil sige fra den 21de August 1848, ikke vil kunne blive staaende, og det forekommer mig derfor, at, dersom det af den ærede Rigsdagsmand fra Veile stillede Forslag antages, da er det nødvendigt at forandre Slutningen af Paragraphen, og jeg skal derfor, hvis jeg ikke skulde have opfattet Sagen rigtigt, udbede mig en Erklæring fra det ærede Ministerium om, hvorledes det har tænkt sig, at der skulde forholdes med en saadan provisorisk Lov, og derved vilde man ogsaa faae en Veiledning for andre Love af samme Slags, som allerede ere forelagte Thinget.

Formanden: Maa jeg ikke, inden vi gaae videre, tillade mig en Bemærkning med Hensyn til det sidstberørte Punkt. Det er aldeles aabenbart, mener jeg, at der ved provisoriske Love, som forelægges Thinget, maa skielnes mellem saadanne, hvis Virkning saa at sige er definitivt forbi, og saadanne, som af Thinget skulle stadfæstes ogsaa for Fremtiden. Med Hensyn til disse sidste troer jeg ikke, Forretningsregulativet paa nogen Maade kan forstaaes anderledes, end at saadanne Love maae underkastes den samme Behandling, som der er foreskrevet for alle andre Lovarbejder. At derimod Redactionen i nærværende Tilfælde ved den 3die Læsning maa faae en anden Form, er en Selsfølge, og jeg har allerede havt min Dømmelse henvendt derpaa. Hvis der var et Udvalg nedsat, vilde det naturligviis være Udvalgets Sag at gjøre et Forslag i saa Henseende. Den Bemærkning vil ogsaa finde fuld Anvendelse paa de to andre provisoriske Love, som idag staae anførte paa Dagsordenen, nemlig „foreløbig Lov angaaende Udskrivningen til Landkrigstjenesten for Aaret 1850“ og „foreløbig Lov angaaende Udskrivningen til Søkrigstjenesten for Aaret 1850“; men